

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 3.

Vydána dne 26. ledna 1931.

Obsah: (4.—7.) 4. Zákon na ochranu osob oprávněných požadovati výživu, výchovu nebo zaopatření. — 5. Vyhláška o stanovení miery a podmínek započítania zákonných přírážok k daniam výnosovým, ktoré platia poplatníci na Slovensku a Podkarpatskej Rusi na náklady cirkevných škôl, do výmery prírážok, rozhodných pre prípustnosť zemského príspevku podľa § 11 zákona zo dňa 15. júna 1927, č. 77 Sb. z. a n., o novej úprave finančného hospodárstva sväzkov územnej samosprávy, vo znení zákona zo dňa 27. novembra 1931, č. 169 Sb. z. a n. — 6. Vyhláška o zřízení trestních okresů pro daň z obratu a daň přepychovou. — 7. Vyhláška, kterou se mění stanovy fondu československých legionářů při státním pozemkovém úřadě v Praze.

4.

Zákon ze dne 16. prosince 1930 na ochranu osob oprávněných požadovati vý- živu, výchovu nebo zaopatření.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Kdo je právně zavázán vyživovati, vychovávatí nebo zaopatřiti jiného a nemá jmění nebo stálých příjmů, aby z nich mohl úplně uhraditi potřebný náklad, je povinen vykonávati podle možností a podle svých schopností takovou činnost, aby z jejího výtěžku mohl řádně dostáti tomuto svému závazku.

§ 2.

(1) Porušuje-li někdo povinnost uvedenou v § 1 a koná-li trvale neb občasné práce nebo služby osobě blízké, platí pro stanovení jeho závazku a pro jeho vymáhání, že byla smlouvena mzda neb odměna podle předběžného jeho vzdělání a schopností, splatná v obvyklých obdobích.

(2) Za osoby blízké se pokládají manžel a osoby, které s povinným nebo s jeho manželem jsou příbuzny v pokolení přímém nebo v pokolení pobočném včetně až do bratrance (sestrance) nebo které žijí s ním v životním společenství nebo jsou v poměru osvojitelů a osvojenců nebo pěstounů a schovanců.

(3) Domněnka stanovená v odstavci 1. neplatí pro dobu, o které zaměstnavatel prokáže, že nevěděl ani věděti nemusil o závazku zaměstnaného.

(4) Právní jednání odporující tomuto ustanovení jsou proti oprávněnému bezúčinná. Zaměstnavatel nemůže zejména namítati, že vyplatil osobě zavázané mzdu neb odměnu napřed ani že má vzájemnou pohledávku za ní.

§ 3.

(1) Kdo nemá zákonné povinnosti nebo kdo nad tuto povinnost podporuje poskytováním výživy nebo jiných prostředků jiného, takže si nehledí výdělečné činnosti uložené mu v § 1, je zavázán s ním rukou společnou a nerozdílnou oprávněné osobě za dávky příslušející jí za dobu, po kterou poskytoval tuto podporu.

(2) Tuto odpovědnost nemá, kdo nevěděl ani věděti nemusil o závazku podporovaného ani o tom, že svou podporou maří, ztěžuje neb omezuje stanovení nebo splnění tohoto závazku.

§ 4.

Jestliže ten, kdo má závazek uvedený v § 1, v posledních třech letech před tím, než oprávněná osoba se soudně domáhala stanovení tohoto závazku, se zřekl právním jednáním neb opominutím jakýchkoli majetkových práv nebo výhod nebo jestliže se vzdal bez důležitých příčin dosavadní výdělečné činnosti nebo bez takové příčiny zaměnil svoji činnost za méně výnosnou, přihledne soud, když stanoví

jeho závazek a plnění, k majetkovým a výdělečným jeho poměrům v době, než tak učinil.

§ 5.

Kdo se domáhá, aby soud stanovil nárok na výživu, výchovu nebo zaopatření nebo plnění z něho jdoucí, může navrhnouti proti zavazanému (§ 1) k zajištění dávek, splatných v jednom roce, zatímčné opatření podle § 379 a d. exekučního řádu ze dne 27. května 1896, čís. 79 ř. z. nebo podle § 223 a d. exekučního zákona čl. LX/1881 ve znění § 50 zák. čl. LIV/1912 a čl. V, č. 20 a 21 zákona ze dne 19. ledna 1928, č. 23 Sb. z. a n., aniž je mu třeba prokázat listinou svoji pohledávku a osvědčiti, že by se jinak dobytí dávek zmařilo nebo značně ztížilo.

§ 6.

(1) K zajištění nároku uvedeného v § 5 může být povolen výkon exekučních úkonů (zajišťovací exekuce), jakmile se zahájí nebo již dříve se zahájila proti dlužníku exekuce k vydobytí některé dospělé dávky. Zajištění smí být pokaždé povoleno jen pro dávky, které dospějí v jednom roce.

(2) Zajišťovací exekuci lze povolit podle kteréhokoliv exekučního titulu oprávnujícího k vymáhání dávek z uvedeného nároku a není třeba, aby bylo osvědčeno, že je ohroženo jejich dobytí (§ 5).

(3) Nastalou dospělostí jednotlivých dávek přeměňuje se zajišťovací exekuce sama sebou v exekuci uhrazovací.

§ 7.

Řízení, ve kterém se někdo domáhá stanovení nároku uvedeného v § 5 nebo plnění z něho jdoucího, buď provedeno s největším urychlením. Soudní prázdniny nemají na ně účinku.

§ 8.

(1) Kdo úmyslně nebo z hrubé nedbalosti neplní svoji povinnost vyživovati nebo zaopatřiti jiného, takže oprávněný je vydán nouzi nebo že musí, aby nebyl vydán nouzi, býti podporován odjinud, budiž potrestán soudem za přestupek tuhým vězením od jednoho týdne do šesti měsíců; vedle trestu na svobodě budiž vyslovena ztráta volebního práva do obcí.

(2) Trestný není:

a) kdo mohl důvodně spoléhati, že nouze bude odvrácena podporou jiné osoby, k tomu způsobilější a podle ustanovení soukromého práva alespoň podpůrně povinné,

b) kdo nemohl nouzi odvrátiti bez ohrožení

výživy vlastní nebo výživy osoby alespoň stejně blízké jako osoba ohrožená, leč by porušení své povinnosti zavini tím, že úmyslně zanedbal výdělečnou činnost k jejímu splnění potřebnou, nebo tím, že úmyslně možnost jejího splnění zmařil nebo ztížil.

§ 9.

(1) Trestný čin uvedený v § 8 se stíhá veřejnou obžalobou, ale jen na návrh. K návrhu je oprávněna osoba, která má právo na výživu nebo zaopatření. Není-li oprávněná osoba svéprávná, je místo ní oprávněn k návrhu poručenský (opatrovnický) soud (úřad).

(2) Dokud oprávněný neučinil návrh na stíhání, je jakékoli stíhání vyloučeno. Návrh může býti odvolán, dokud soud první stolice nepočal prohlašovati rozsudek. Zřekl-li se oprávněný svého práva k návrhu neb odvolal-li jej, nemůže pak již pro tento čin návrh platně učiniti.

(3) Trestnost činu uvedeného v § 8 pomíjí, jestliže čin neměl trvale nepříznivých následků a pachatel napravil veškerou skutečnou škodu z něho vzešlou dříve, než soud první stolice počal prohlašovati rozsudek.

§ 10.

Provésti tento zákon se ukládá ministrům spravedlnosti a národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Viškovský v. r.

5.

Vyhláška ministra financí zo dňa 10. januára 1931

o stanovení miery a podmienok započítania zákonných prirážok k daniam výnosovým, ktoré platia poplatníci na Slovensku a Podkarpatskej Rusi na náklady cirkevných škôl, do výmery prirážok, rozhodných pre prípustnosť zemského príspevku podľa § 11 zákona zo dňa 15. júna 1927, č. 77 Sb. z. a n., o novej úprave finančného hospodárstva sväzkov územnej samosprávy, vo znení zákona zo dňa 27. novembra 1930, č. 169 Sb. z. a n.

Podľa § 23 zákona zo dňa 15. júna 1927, č. 77 Sb. z. a n., o novej úprave finančného